

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

вул. М. Грушевського, 7, м. Київ, 01601, тел. (044) 253-61-94, E-mail: moz@moz.gov.ua,
web:http://www.moz.gov.ua, код ЄДРПОУ 00012925

№ _____

На № _____

від _____

Бойко А.С.

foi+request-99924-32df8a14@dostup.pravda.com.ua

Міністерством охорони здоров'я України розглянуто Ваш запит від 01.02.2022, зареєстрований в МОЗ 01.02.2022 за № 17/395/ЗПІ-22.

Повідомляємо, що відповідно до Довідника кваліфікаційних характеристик професій працівників (Випуск 78 «Охорона здоров'я»), затвердженого наказом Міністерства охорони здоров'я України від 29.03.2002 № 117, посаду лікаря-лаборанта може обіймати особа з вищою освітою за напрямом підготовки «Медицина», спеціалізацією за однією із спеціальностей медичного профілю, з проходженням інтернатури за спеціальністю «Лабораторна діагностика», з наступною спеціалізацією за фахом «Клінічна лабораторна діагностика».

Відповідно до пункту 2 примітки наказу МОЗ України від 25.12.1992 № 195 «Про затвердження Переліку вищих і середніх спеціальних навчальних закладів, підготовка і отримання звання в яких дають право займатися медичною і фармацевтичною діяльністю» (далі – Наказ) фахівці з вищою немедичною освітою, які зараховані на лікарські посади в закладах охорони здоров'я до 01.01.1993 року зберігають право на подальшу роботу на лікарських посадах тих же найменувань.

Крім того, професіонали з вищою немедичною освітою, які до набрання чинності наказу МОЗ України від 12.08.2009 № 588 «Про атестацію, які працюють в системі охорони здоров'я» (далі - Наказ № 588), зараховані на лікарські посади в закладах охорони здоров'я, зберігають право на подальшу роботу на лікарських посадах тих же найменувань.

Враховуючи зазначене інформуємо, що до роботи на посаді лікаря-лаборанта допускаються особи, які мають вищу медичну освіту та сертифікат лікаря-спеціаліста з цієї спеціальності, спеціалісти з вищою немедичною освітою, які допущені до роботи на посадах лікарів-лаборантів згідно з вимогами Наказу та раніше діючих наказів МОЗ СРСР (від 21.10.1974 № 990, від 13.07.1989 № 418), а також професіонали з вищою немедичною освітою, що зараховані на лікарські посади до набрання чинності Наказу № 588.

30 15122012745 01001

Міністерство охорони здоров'я України

11.2-17/17/395/ЗПІ-22/688 від 16.02.22

сп

АНОД ЦОК ПРОФІЛ
Міністерство охорони здоров'я України
№11.2-17/17/395/ЗПІ-22/688 від 16.02.2022
К. П. Сидоренко Голова Секретаря
50E2D6E7F902007E0400020202000A048900

Повідомляємо, що порядок проходження атестації лікарів-лаборантів визначено наказом МОЗ України від 22.02.2019 № 446 «Деякі питання безперервного професійного розвитку лікарів» (далі наказ – 446). Проходження передатестаційного циклу лікарями-лаборантами наказом № 446 не передбачено.

Професіонали з вищою немедичною освітою, які працюють в закладах охорони здоров'я на посадах біологів проходять атестацію відповідно до Положення про проведення атестації професіоналів з вищою немедичною освітою, які працюють в системі охорони здоров'я, затвердженого наказом МОЗ України від 12.08.2009 № 588 «Про атестацію професіоналів з вищою немедичною освітою, які працюють в системі охорони здоров'я» (далі - наказ № 588).

Відповідно до наказу № 588, до атестації на присвоєння кваліфікаційних категорій допускаються особи з вищою немедичною освітою (біологи), які працюють за сертифікатом спеціаліста та закінчили протягом року, що передуює атестації, передатестаційний цикл на базі закладу (факультету) післядипломної освіти.

Умови оплати праці працівників підприємств (у тому числі комунальних) здійснюються на договірній основі, що передбачено статтею 97 Кодексу законів про працю України, статтями 15, 16 Закону України «Про оплату праці», Законом України «Про колективні договори і угоди», положеннями Генеральної угоди про регулювання основних принципів і норм реалізації соціально-економічної політики і трудових відносин в Україні на 2019-2021 роки, відповідними галузевими угодами.

Відповідно до абзацу четвертого частини другої статті 7 Закону України «Про колективні договори і угоди» у колективному договорі встановлюються взаємні зобов'язання сторін щодо регулювання виробничих, трудових, соціально-економічних відносин, зокрема, нормування і оплати праці, встановлення форми, системи, розмірів заробітної плати та інших видів трудових виплат (доплат, надбавок, премій та ін.).

Заклади охорони здоров'я у формі комунальних некомерційних підприємств можуть саме у колективному договорі за участі власника або уповноваженого ним органу і трудового колективу або уповноваженого ним органу визначати яка частина (відсоток або коефіцієнт) від капітаційної ставки/ ставки на пролікований випадок/ставки на медичну послугу/ставки за результатами виконання договорів про медичне обслуговування населення (з урахуванням суми фактично понесених підприємством витрат на послугу) отриманих від Національної служби здоров'я України буде відраховуватися для оплати праці працівників закладу, які приймають участь у наданні конкретної послуги.

Також зазначаємо, що за умови визначення в колективному договорі підприємства, можливо застосовувати умови оплати праці працівників відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 30.08.2002 № 1298 «Про оплату праці працівників на основі Єдиної тарифної сітки розрядів і коефіцієнтів з оплати праці працівників установ, закладів та організацій

окремих галузей бюджетної сфери», а також умови передбачені іншими нормативними актами (у тому числі постановою Кабінету Міністрів України від 11.05.2011 № 524).

Відповідно до пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України від 11.05.2011 № 524 «Питання оплати праці працівників установ, закладів та організацій окремих галузей бюджетної сфери» (далі – постанова № 524) медичним і фармацевтичним працівникам державних та комунальних закладів (установ) виплачується допомога на оздоровлення у розмірі посадового окладу під час надання основної щорічної відпустки.

Посади професіоналів не належать до медичних або фармацевтичних посад, тому виплата допомоги на оздоровлення таким працівникам постановою № 524 не передбачена.

Відповідно до пункту 5.11 Умов оплати праці працівників закладів охорони здоров'я та установ соціального захисту населення, які затверджені спільним наказом Мінпраці та МОЗ України від 05.10.2005 № 308/519, керівники бюджетних установ, закладів та організацій мають право у межах фонду заробітної плати, надавати працівникам матеріальну допомогу, у тому числі на оздоровлення, у сумі не більше ніж один посадовий оклад на рік.

Зазначені умови поширюються на всі категорії працівників закладів охорони здоров'я.

Згідно з частиною першою статті 33 Основ законодавства України про охорону здоров'я медична допомога надається відповідно до медичних показань професійно підготовленими медичними працівниками, які перебувають у трудових відносинах із закладами охорони здоров'я, що забезпечують надання медичної допомоги згідно з одержаною відповідно до закону ліцензією, та фізичними особами - підприємцями, які зареєстровані та одержали відповідну ліцензію в установленому законом порядку і можуть перебувати з цими закладами у цивільно-правових відносинах.

Пунктом 9 Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з медичної практики, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 02 березня 2016 року № 285 «Про затвердження Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з медичної практики», передбачено, що медична практика ліцензіатом провадиться за лікарськими спеціальностями та спеціальностями молодших спеціалістів з медичною освітою, перелік яких затверджений МОЗ.

Відповідно до наказу Міністерства охорони здоров'я України від 12.08.2009 № 588 до професіоналів з вищою немедичною освітою, що працюють в системі охорони здоров'я відносяться біологи, бактеріологи та інші.

Під час визначення того, чи поширюється дії постанови № 2 на заклади охорони здоров'я державної або комунальної форми власності варто керуватися наступними нормативно-правовими актами:

Основами законодавства України про охорону здоров'я (далі - Основи);
Законом України «Про ліцензування видів господарської діяльності»;

постановою Кабінету Міністрів України від 16 травня 2011 року № 501 «Про затвердження переліку закладів охорони здоров'я та програм у галузі охорони здоров'я, що забезпечують виконання загальнодержавних функцій, видатки на які здійснюються з державного бюджету, та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України»;

постановою Кабінету Міністрів України від 02 березня 2016 року № 285 «Про затвердження Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з медичної практики»;

наказом Міністерства охорони здоров'я України від 28 жовтня 2002 року № 385 «Про затвердження переліків закладів охорони здоров'я, лікарських посад, посад фармацевтів, посад фахівців з фармацевтичною освітою (асистентів фармацевтів), посад професіоналів у галузі охорони здоров'я, посад фахівців у галузі охорони здоров'я та посад професіоналів з вищою немедичною освітою у закладах охорони здоров'я», у тому числі на структурні підрозділи, що здійснюють медичну діяльність установ, закладів та організацій незалежно від підпорядкування», зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 12 листопада 2002 року за № 892/7180;

наказом Міністерства охорони здоров'я України від 06 липня 2015 року № 408 «Про затвердження Типового положення про університетську клініку вищого навчального закладу (закладу післядипломної освіти), зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 15 вересня 2015 року за № 1104/27549.

Статтею 3 Основ визначено, що заклад охорони здоров'я це юридична особа незалежно від форми власності та організаційно-правової форми або її відокремлений підрозділ, основними завданнями яких є забезпечення медичного обслуговування населення та/або надання реабілітаційної допомоги на основі відповідної ліцензії та забезпечення професійної діяльності медичних (фармацевтичних) працівників і фахівців з реабілітації.

Пунктом 15 частини першої статті 7 та частиною першою статті 9 Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» встановлено, що медична практика підлягає ліцензуванню та ліцензіат зобов'язаний виконувати вимоги ліцензійних умов відповідного виду господарської діяльності, а здобувач ліцензії для її отримання - відповідати ліцензійним умовам.

Відповідно до пункту 1 постанови № 2 розмір нарахованої заробітної плати медичним працівникам закладів охорони здоров'я державної або комунальної форми власності за повністю виконану місячну (годинну) норму праці устанавлюється у межах фонду оплати праці на 2022 рік:

на рівні не менше 20 000 гривень, для медичних працівників, які займають посади лікарів (крім лікарів-інтернів) та професіоналам з вищою немедичною освітою, які допущені до медичної діяльності в закладах охорони здоров'я, а саме: бактеріологи, біохіміки, вірусологи, генетики, ентомологи, імунологи, лаборанти клінічної діагностики, мікробіологи, паразитологи, біологи, зоологи та токсикологи;

на рівні не менше 13 500 гривень для посад молодших спеціалістів з медичною освітою (фахових молодших бакалаврів), фахівцям з початковим

рівнем (короткий цикл) вищої медичної освіти, першим (бакалаврський) рівнем вищої медичної освіти і магістрів з медсестринства, а саме працівникам, які займають посади фахівців визначених у розділі «Фахівці» Довідника кваліфікаційних характеристик професій працівників системи охорони здоров'я. Випуск 78 «Охорона здоров'я», затвердженого наказом Міністерства охорони здоров'я України від 29 березня 2002 року № 117.

Додатково інформуємо, що листи Міністерства охорони здоров'я України не є нормативно-правовими актами, мають лише роз'яснювальний, інформаційний та рекомендаційний характер і не встановлюють нових правових норм.

**В.о. начальника Управління
по роботі з персоналом**

Н. Сігарьова

